

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาพฤติกรรมการทำวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตระดับดีมากของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในบทนี้ได้มีการนำเสนอเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาสภาพและลักษณะของวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตระดับดีมาก
2. ศึกษาพฤติกรรมการทำวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตระดับดีมาก
3. นำเสนอภาพรวมของพฤติกรรมการทำวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตระดับดีมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงพฤติกรรมการทำวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตระดับดีมากของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้การวิจัยแบบบรรยาย (Descriptive Research) โดยประมวลจากเอกสารต่าง ๆ เพื่อบันทึกลงในแบบบันทึกข้อมูล แบบสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้รับการประเมินผลวิทยานิพนธ์ในระดับดีมาก แบบสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่นิสิตในความคิดแล้วได้รับการประเมินผลวิทยานิพนธ์ในระดับดีมาก และแบบสัมภาษณ์หัวหน้าภาควิชา ทั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางและแบบอย่างที่ดีในการทำวิจัยสำหรับบัณฑิตศึกษา

1. ขั้นตอนของการวิจัย ดำเนินการดังนี้
 - 1.1 ศึกษาข้อมูลจากระเบียนประวัติผู้สำเร็จการศึกษาเพื่อติดต่อขอสัมภาษณ์
 - 1.2 ออกแบบสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้รับการประเมินผลวิทยานิพนธ์ในระดับ

ดีมาก จำนวน 46 คน

1.3 ออกแบบสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาที่นิสิตในความดูแลได้รับการประเมินผลวิทยานิพนธ์ในระดับดีมาก จำนวน 19 คน

1.4 ออกแบบสัมภาษณ์หัวหน้าภาควิชา จำนวน 12 ภาควิชา

2. เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลมี 2 ประเภท คือ

2.1 แบบบันทึกข้อมูล เป็นการรวบรวมเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้สำเร็จการศึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประเภทของเนื้อหาสาระที่หาวิทยานิพนธ์ ประเภทของระเบียบวิธีวิจัย ประเภทของเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลในการวิจัย ประเภทของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.2 แบบสัมภาษณ์ ศึกษาจากการเปรียบเทียบข้อมูลเอกสารต่าง ๆ กับเค้าโครงและวัตถุประสงค์ของการวิจัย และร่างเป็นแบบสัมภาษณ์ ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา และนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสัมภาษณ์ แล้วจึงมาปรับปรุง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ และการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และหัวหน้าภาควิชา

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งแบบบันทึกข้อมูล แบบสัมภาษณ์หัวหน้าภาควิชา แบบสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษา และแบบสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา โดยวิธีวิเคราะห์เนื้อหาและหาค่าความถี่

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้สำเร็จการศึกษา

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาได้รับการประเมินผลวิทยานิพนธ์ระดับดีมาก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2532-2536 ที่นำมาวิเคราะห์ครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 46 คน เป็นนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันต่าง ๆ คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร มากที่สุดจำนวน 15 คน รองลงมาคือ สำเร็จการศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 9 คน และสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ น้อยที่สุดคือ 1 คน

สำหรับคณะที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุดคือ คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 20 คน รองลงมาคือ คณะครุศาสตร์ จำนวน 11 คน คณะพยาบาลศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จำนวนเท่ากันคือ 3 คน

สถานภาพการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษาก่อนเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท พบว่าส่วนใหญ่ประกอบอาชีพแล้ว โดยทำงานในหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐบาลมากที่สุด จำนวน 19 คน เป็นครูในโรงเรียนรัฐบาล 14 คน และไม่ได้ทำงานและเป็นอาจารย์วิทยาลัยอื่น ๆ นอกเหนือจากวิทยาลัยครู จำนวนเท่ากันคือ 4 คน ส่วนสถานภาพการทำงานหลังสำเร็จการศึกษาแล้ว พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษายังคงทำงานในหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐบาลมากที่สุด จำนวน 20 คน รองลงมาคือเป็นครูในโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 11 คน เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยของรัฐและอาจารย์วิทยาลัยอื่น ๆ นอกเหนือจากวิทยาลัยครู จำนวน 4 คน เท่ากัน

สถานภาพการลาเรียนของผู้สำเร็จการศึกษา ส่วนใหญ่เป็นผู้ลามาเรียนเต็มเวลา โดยลาเต็มเวลาจนกระทั่งทำวิทยานิพนธ์เสร็จ มากที่สุด จำนวน 25 คน รองลงมาคือ ลาเรียนเป็นบางเวลา ในช่วงที่มีการลงทะเบียนรายวิชา 9 คน ลาบางเวลาช่วงทำวิทยานิพนธ์ 3 คน สุดท้ายไม่ได้ลาเรียน 5 คน

2. ข้อมูลทั่วไปของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ 8 คน รองศาสตราจารย์ 8 คน และเป็นศาสตราจารย์ 3 คน

ส่วนระดับการศึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์นั้น เป็นอาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาในระดับ ปริญญาเอก 16 คน และปริญญาโท 3 คน

3. สภาพและลักษณะของวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตระดับดีมาก

จำนวนของวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตที่ได้รับการประเมินผลคุณภาพวิทยานิพนธ์ในระดับดีมาก ระหว่างปี 2532-2536 มีจำนวนทั้งสิ้น 46 เล่ม ปีการศึกษาที่มีวิทยานิพนธ์ได้รับการประเมินผลในระดับดีมากจำนวนมากที่สุด คือปีการศึกษา 2532 จำนวน 16 เล่ม รองลงมาคือ ปีการศึกษา 2533 จำนวน 9 เล่ม

สำหรับภาควิชาที่มีวิทยานิพนธ์ในระดับดีมาก จำนวนมากที่สุดคือ ภาควิชาบริหาร การศึกษา จำนวน 7 เล่ม รองลงมาคือ ภาควิชาพยาบาลศึกษาและการศึกษานอกโรงเรียน จำนวน 6 เล่ม

จำนวนเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการประเมินผลในระดับดีมาก มี เนื้อหาสาระที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเรื่องพฤติกรรมมากที่สุด 17 เล่ม รองลงมาคือ การบริหาร และการวางแผน 9 เล่ม และการเรียนการสอน 8 เล่ม

สำหรับระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย โดยการสำรวจ 24 เล่ม รองลงมาเป็นการวิจัยเชิงทดลอง 8 เล่ม และเป็นการวิจัยเชิงบรรยาย โดยศึกษาถึง ความสัมพันธ์และพัฒนาการ 6 เล่ม

สำหรับประเภทของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนั้น สามารถที่นำเอาเครื่องมือ หลาย ๆ อย่างมาใช้ในการวิจัยได้ จากการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่จะใช้เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถาม จำนวน 19 เล่ม รองลงมาคือ แบบทดสอบ 12 เล่ม แบบสัมภาษณ์ 11 เล่ม แบบวิเคราะห์ งาน(เอกสาร) 8 เล่ม และแบบสำรวจ 7 เล่ม

ในการทำวิทยานิพนธ์มีสถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจากการศึกษา ส่วนใหญ่จะใช้การหาค่าเฉลี่ย จำนวน 28 เล่ม รองลงมาคือ การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 24 เล่ม และหาค่าร้อยละ 21 เล่ม

ตอนที่ 2 ลักษณะที่เอื้ออำนวยต่อการวิจัย

1. ลักษณะของนิสิตที่เอื้อต่อการทำวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการประเมินผลในระดับดีมาก จากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาก็เป็นผู้ที่มีบทบาท ในการทำงานให้สำเร็จลุล่วงเช่นเดียวกัน โดยให้สัมภาษณ์ว่า ผู้สำเร็จฯ ต้องเป็นผู้ที่มีความอดทน สูงในการทำงาน รองลงมาคือ ต้องเป็นคนที่มีความตั้งใจจริงในการทำวิทยานิพนธ์ และอุทิศ เวลาให้อย่างเต็มที่ ผู้วิจัยมีความละเอียดรอบคอบเชื่อมั่นในตนเอง และต้องมีนิสัยรักที่จะ ค้นคว้าแสวงหาความรู้

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา เห็นว่า ลักษณะที่สำคัญคือ มีความขยัน อดทน รับผิดชอบ ผู้วิจัยควรเป็นผู้ที่ชอบค้นคว้า ชอบอ่าน ชอบเขียน รองลงมา คือ ต้องเป็นคนที่

มีความตั้งใจจริงในการทำวิทยานิพนธ์ มีการทำงานที่เป็นระบบ และเป็นคนที่มีความฉลาด ใฝ่เรียนรู้อะไรก็รู้ เรื่องที่วิจัย

สำหรับหัวหน้าภาควิชา เห็นว่า ต้องมีความตั้งใจจริงในการทำวิทยานิพนธ์ มีนิสัยสะอาดแสวงหาความรู้ใส่ตัว และต้องเป็นคนสู้งาน

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา และหัวหน้าภาควิชา เกี่ยวกับลักษณะของนิสิตที่เื้อต่อการทำวิทยานิพนธ์ให้ได้รับการประเมินผลวิทยานิพนธ์ให้ได้รับการประเมินผลในระดับดีมาก พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษามีความเห็นสอดคล้องกัน คือ การทำงานด้วยความขยัน รับผิดชอบ และมีความอดทนสูงในการทำงาน รู้จักการแบ่งเวลาในการทำงานที่เป็นระบบ นอกจากนี้ผู้สำเร็จการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา และหัวหน้าภาควิชา ยังมีความเห็นสอดคล้องกันในเรื่อง มีความตั้งใจจริงในการทำวิทยานิพนธ์ ตลอดจนมีนิสัยรักที่จะค้นคว้าแสวงหาความรู้ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียนรู้อะไรก็รู้ เรื่องที่วิจัย

โดยสรุปลักษณะของนิสิตที่เื้อต่อการทำวิทยานิพนธ์ให้ได้รับการประเมินผลในระดับดีมาก เพื่อเป็นแนวทางของกลยุทธ์การปรับตัวของนิสิตในการทำวิทยานิพนธ์ โดยต้องปรับตัวเพื่อให้ความอดทนสูงในการทำงาน มีความตั้งใจจริงในการทำวิทยานิพนธ์และอุทิศเวลาให้อย่างเต็มที่ ปรับปรุงการทำงานให้มีความละเอียดรอบคอบและมีความเชื่อมั่นในตนเอง สร้างนิสัยรักที่จะค้นคว้าแสวงหาความรู้ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียนรู้อะไรก็รู้ เรื่องที่วิจัย ผึกฝนให้รู้จักการแบ่งเวลาในการทำงานที่เป็นระบบ มีความขยันรู้จักรับผิดชอบทำงานในหน้าที่ มีกำลังใจสู้งาน ยอมรับฟังความเห็นของคนอื่นและเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีการฝึกฝนการเขียน การสังเคราะห์จนเกิดทักษะในการเขียน มีวิธีการในการสื่อความได้ดี สร้างนิสัยให้มีความรับผิดชอบสูง มีการฝึกฝนให้เป็นคนมีเหตุผล ช่างคิดหาเหตุ หาผล และฝึกให้มีวินัยในตนเอง

2. ลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เื้อต่อการทำวิทยานิพนธ์ให้ได้รับการประเมินผลในระดับดีมาก

จากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า ลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เื้อต่อการทำวิทยานิพนธ์ให้ได้รับการประเมินผลในระดับดีมาก คือ การให้คำปรึกษาและแนะนำในเรื่องต่าง ๆ รองลงมา คือ ต้องมีเวลาในการให้คำปรึกษา ต้องเป็นผู้ที่คอยให้กำลังใจ

3. จุดเด่นที่ทำให้วิทยานิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาได้รับการประเมินผลในระดับดีมาก จากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า จุดเด่นที่ทำให้วิทยานิพนธ์ฯ ได้รับการประเมินผลในระดับดีมาก คือ มีการวางแผนวิธีดำเนินการวิจัยที่ถูกต้องตามขั้นตอน และมีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ชัดเจนมากที่สุด รองลงมาคือ วิธีการเขียนมีความสมบูรณ์ชัดเจน สามารถอ่านง่าย ใช้สำนวนภาษาถูกต้อง ผลการวิจัยมีประโยชน์สามารถนำไปใช้ได้กับบุคคลทั่วไป และหัวข้อวิทยานิพนธ์น่าสนใจ

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่า จุดเด่นที่ทำให้วิทยานิพนธ์ได้รับการประเมินผลในระดับดีมาก คือ ต้องเป็นเรื่องที่ให้อธิบายความรู้ที่นำไปใช้ประโยชน์ รองลงมา คือ เป็นเรื่องที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ทางวิชาการ มีความถูกต้องเหมาะสมของวิธีการวิจัย และเป็นเรื่องที่น่าสนใจ

สำหรับหัวหน้าภาควิชา พบว่า จุดเด่นของวิทยานิพนธ์ระดับดีมาก นั้น ควรมีลักษณะเนื้อหาสาระเป็นข้อค้นพบใหม่ รองลงมา คือ มีประโยชน์ในวงวิชาการ เรื่องที่สอดคล้องสอดคล้องกับวิธีวิจัย และมีการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาได้ชัดเจนตรงประเด็น

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา และหัวหน้าภาควิชา เกี่ยวกับจุดเด่นของวิทยานิพนธ์ที่ทำได้ได้รับการประเมินผลในระดับดีมาก พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาให้ความสำคัญในเรื่องการวางแผนวิธีดำเนินการวิจัยที่ถูกต้องตามขั้นตอน อาจารย์ที่ปรึกษาให้ความสำคัญกับการทำวิทยานิพนธ์ในเรื่องที่ให้อธิบายความรู้ที่นำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับหัวหน้าภาควิชาที่เห็นว่าลักษณะเนื้อหาสาระที่ได้เป็นข้อค้นพบใหม่ นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา และหัวหน้าภาควิชา มีความเห็นสอดคล้องกันคือ วิธีการเขียนมีความสมบูรณ์ ชัดเจน สามารถอ่านง่าย ใช้สำนวนภาษาถูกต้อง มีการเขียนถูกต้องตามหลักภาษา มีความสามารถในการใช้ภาษาในการเรียบเรียง ในเรื่องถัดมา คือ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย ผลจากการวิจัยมีประโยชน์สามารถนำไปใช้ได้กับบุคคลทั่วไป เรื่องที่ทำวิทยานิพนธ์ เป็นเรื่องให้อธิบายความรู้ที่นำไปใช้ประโยชน์ และเป็นเรื่องที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ทางวิชาการ

4. สภาพแวดล้อมต่าง ๆ

4.1 เพื่อน จากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า เพื่อนจะเป็นผู้ที่มีบทบาทในการให้คำปรึกษา แนะนำ และให้ความช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ เพื่อนเป็นผู้ให้กำลังใจ นอกจากนี้เป็นผู้ที่ช่วยเหลือในการค้นคว้าหาข้อมูล

4.2 สถานที่ทำงาน จากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า สถานที่ทำงาน จะมีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนี้ ให้ความช่วยเหลือในการให้ลาศึกษาต่อ เพื่อนร่วมงานให้ความช่วยเหลือที่ดีพร้อมกับสามารถที่จะกลับไปใช้ชีวิตอุปการณในสถานที่ทำงานเพื่อช่วยในการวิจัยได้

4.3 หัวหน้างาน เป็นผู้มีบทบาทสำคัญอีกผู้หนึ่งที่จะส่งผลให้การทบทวนนิพนธ์ของผู้วิจัยประสบผลสำเร็จหรือไม่ ซึ่งจากการสัมภาษณ์พบว่า มีหัวหน้างานที่ให้ความสนับสนุน รองลงมาคือคอยให้กำลังใจอยู่ตลอดเวลา และอนุญาตให้ลาเรียน

4.4 ครอบครัว จากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า ครอบครัวเป็นผู้ที่มีบทบาทในการให้กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ

โดยสรุปจากการศึกษาเรื่องสภาพแวดล้อมแล้ว สามารถนำมาเป็นแนวทางในการปรับสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทบทวนนิพนธ์ให้ได้ระดับดีมาก จากบทบาทของเพื่อน ๆ จะเป็นผู้ที่มีบทบาทในการให้คำปรึกษา แนะนำ และให้ความช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ เป็นผู้ที่ช่วยเหลือในการค้นคว้าหาข้อมูล สภาพแวดล้อมในเรื่องเกี่ยวกับสถานที่ทำงาน ๆ ให้ความช่วยเหลือในการให้ลาศึกษาต่อ เพื่อนร่วมงานให้ความช่วยเหลือที่ดี สามารถกลับไปใช้ชีวิตอุปการณในสถานที่ทำงานเพื่อช่วยในการวิจัยได้ ส่วนหัวหน้างานให้การสนับสนุนในการลาเรียน สำหรับสภาพแวดล้อมในเรื่องครอบครัว มีบทบาทในการให้กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ

5. เกณฑ์การประเมินผลวิทยานิพนธ์

จากการสัมภาษณ์หัวหน้าภาควิชา พบว่า เกณฑ์ในการประเมินผลวิทยานิพนธ์ในระดับดีมีกานั้น ทุกภาควิชาให้ความสำคัญในเรื่องของการสรุป อภิปรายผล การเสนอข้อเสนอนแนะ และการสอบปากเปล่า เรื่องที่ให้ความสำคัญรองลงมาคือ วิธีวิจัย ผลการวิจัย ความใหม่ ความน่าสนใจของปัญหาและคุณภาพของวิทยานิพนธ์ และบทนำ

ตอนที่ 3 กลยุทธ์ของการทำวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตระดับดีมาก

1. กลยุทธ์ในการวางแผนและดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ การทำวิทยานิพนธ์

1.1 การวางแผนการทำวิทยานิพนธ์

มีผู้สำเร็จการศึกษา ได้ให้สัมภาษณ์ว่ามีการวางแผนจัดระบบการทำงานให้รัดกุมและซื่อสัตย์ต่อระบบการทำงานที่จัดไว้ รองลงมา คือ มีการวางแผนเกี่ยวกับการใช้เวลาในการทำงานเป็นช่วง ๆ ปรึกษาอาจารย์เป็นระยะอย่างสม่ำเสมอ ปรึกษาอาจารย์เพื่อวางแผนและปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ และการวางแผนโดยการเตรียมข้อมูลตั้งแต่เรียนรายวิชาปีที่ 1

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา เห็นว่า เมื่อมีการวางแผนการทำงานแล้วจะต้องปฏิบัติตามกำหนดเวลาที่วางไว้ และการจัดทำตารางเวลาย้อนหลังวันสอบเข้ามา

สำหรับหัวหน้าภาควิชา เห็นว่า ต้องมีวิธีการวางแผนที่รัดกุมมีรูปแบบการนำเสนอ ผลการวิจัยให้ความกระชับและตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย มีการวางแผนทำงานอย่างเป็นระบบ มีการลงทะเบียนรายวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์ที่ตนทำ และศึกษาให้รู้จักถึงเทคนิควิธีวิจัย

สำหรับการลงมือปฏิบัติให้เป็นไปตามการวางแผนที่กำหนดไว้ จากการสัมภาษณ์พบว่า การวางแผนที่ดีต้องมีการเผื่อเวลาหรือกิจกรรมสำรองในกรณีที่มีเหตุขัดข้องไม่เป็นไปตามแผน รองลงมา คือ ต้องดำเนินการตามแผนงานที่วางไว้อย่างเคร่งครัด ต้องทำงานทั้งกลางวันและกลางคืนให้ได้ตรงเป้าหมาย และดำเนินการนัดหมายล่วงหน้าในการติดต่อประสานงานแต่ละครั้ง

1.2 การดำเนินการทำวิทยานิพนธ์

สำหรับกระบวนการในการทำวิทยานิพนธ์ ได้แบ่งเป็นขั้นตอน ดังนี้

1.2.1 ชั้นการเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ (การสอบ บ.18) มีผู้สำเร็จการศึกษาให้ความคิดเห็นว่าเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมากที่สุด

1.2.1.1 กระบวนการหาหัวข้อวิทยานิพนธ์

จากการสัมภาษณ์ พบว่าการหาหัวข้อวิทยานิพนธ์นั้นได้จากการศึกษางานวิจัย/วิทยานิพนธ์ หัวข้อวิทยานิพนธ์ต้องเป็นเรื่องที่น่าสนใจ หาหัวข้อโดยการปรึกษาอาจารย์ เลือกเรื่องที่เป็นปัญหาสำคัญในปัจจุบัน และเป็นเรื่องตามความถนัดของผู้วิจัย

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา เห็นว่า เลือกเรื่องที่มีความคิดสร้างสรรค์ เลือกเรื่องที่ไม่มีความซ้ำซ้อน และเลือกเรื่องที่เป็นประโยชน์สามารถนำไปใช้ในการพัฒนางานได้

สำหรับหัวหน้าภาควิชา เห็นว่า เลือกเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการ และควรเริ่มหาหัวข้อวิจัยตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษา

1.2.1.2 กระบวนการหาอาจารย์ที่ปรึกษา

จากการสัมภาษณ์ พบว่า การหาอาจารย์ที่ปรึกษานั้น ควรเป็นผู้ที่มีความเข้าใจและสนใจหัวข้อที่ผู้วิจัยเลือก รองลงมา คือต้องเป็นผู้ที่มีเวลาให้ผู้วิจัย แต่มีบางภาควิชาเป็นผู้กำหนดอาจารย์ที่ปรึกษาให้

สำหรับหัวหน้าภาควิชา เห็นว่า ศึกษาถึงความเชี่ยวชาญของอาจารย์แต่ละท่านเพื่อเลือกเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และศึกษาระบบการทำงานของอาจารย์แต่ละท่าน เพื่อความคุ้นเคยในการทำงานร่วมกัน

1.2.1.3 วิธีการนำเสนอประเด็นปัญหาให้ผ่านสภา

จากการสัมภาษณ์ พบว่า การนำเสนอประเด็นปัญหาให้ผ่านสภา ต้องหาข้อมูลมาสนับสนุนประเด็นปัญหาให้ชัดเจน รองลงมา คือ เสนอเนื้อหาที่แปลกน่าสนใจ เสนอเป็นขั้นตอนให้ชัดเจน ประยุกต์งานที่ทำกับสิ่งที่เรียนและผลที่จะนำไปใช้ในการทำงาน เป็นปัญหาค่าปัจจุบัน และชี้แนะจุดด้อยของสถานการณ์

1.2.1.4 วิธีการนำเสนอต่อที่ประชุม

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ในการนำเสนอต่อที่ประชุม ควรดำเนินการดังนี้ เตรียมความพร้อมโดยศึกษาโครงร่างให้ชัดเจน เสนอประเด็นสำคัญ ปัญหาความเป็นมา วัตถุประสงค์ วิธีการ ตัวแปร และประโยชน์ที่ได้รับให้ชัดเจน เตรียมประเด็นตั้งคำถาม หาคำตอบและแหล่งอ้างอิงของคำตอบ จัดทำเอกสารให้สมบูรณ์ เสนอแนวทางที่ทำวิจัยทุกขั้นตอนพร้อมกับปัญหาและอุปสรรค ตอบคำถามได้ทุกคำถามชัดเจน ถูกต้องตามหลักการวิจัยและทฤษฎี นอกจากนี้การนำเสนอต้องดำเนินการอย่างชัดเจน

1.2.2 ขั้นตอนการ เป็นขั้นตอนที่ผู้สำเร็จการศึกษาให้ความคิดเห็นว่าเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญเป็นอันดับรองลงมาจากขั้นเตรียมงาน

1.2.2.1 วิธีการศึกษาค้นคว้าเอกสาร

จากการสัมภาษณ์ ผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า การศึกษาค้นคว้าเอกสารนั้น ควรอ่านเอกสารที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์ที่จะทำและเก็บรวบรวมมาได้มากที่สุดแล้วตัดออกทีหลัง ค้นคว้าจากหนังสือหลาย ๆ เล่ม จากสถานที่ต่าง ๆ อ่านแล้วสรุปประเด็นลงในบัตรหรือถ่ายเอกสารเก็บไว้ นอกจากนี้ศึกษา ตำรา วิทยานิพนธ์ วารสาร จุลสารและสัมภาษณ์ผู้มีประสบการณ์

สำหรับหัวหน้าภาควิชา เห็นว่า ต้องค้นคว้าให้ลึกซึ้งเชิงทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2.2.2 วิธีการสร้างเครื่องมือ

จากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า มีการศึกษารวบรวมความคิดเห็นจากผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญหลาย ๆ คน และจัดทำร่างฯให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา รองลงมา คือ มีการศึกษารูปแบบจากวิทยานิพนธ์เล่มอื่นที่มีแนวทางเดียวกัน ศึกษาเอกสารการสร้างเครื่องมือสร้างโดยมีหลักการ /ทฤษฎีที่ได้ศึกษาให้ครอบคลุมเนื้อหา และศึกษาแนวทางการสร้างจากเนื้อหาที่ต้องการวิจัย

1.2.2.3 การให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

จากการสัมภาษณ์ มีผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า การให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ พยายามหาผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์อย่างแท้จริงโดยตรงหรือใกล้เคียงมากที่สุดกับงานวิจัยที่ทำ และนำเครื่องมือให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาแก้ไข

1.2.2.4 การทดลองเครื่องมือ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า การเลือกกลุ่มผู้ที่จะทดลองฯให้ใช้ให้เลือกกลุ่มเกี่ยวกับประชากรจริง ทดลองอย่างรอบคอบเพื่อให้เกิดความเที่ยงตรง ขอความร่วมมือจากผู้ที่จะทดลองใช้เครื่องมือ และทำการทดลองด้วยตนเอง

1.2.2.5 การเก็บข้อมูล

จากการสัมภาษณ์พบว่า การเก็บข้อมูลนั้นผู้สำเร็จการศึกษาได้มีการวางแผนและดำเนินการไว้ดังนี้ เก็บข้อมูลด้วยตนเอง สัมภาษณ์ด้วยตนเอง มีการวางแผนในการเก็บข้อมูลล่วงหน้า และขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งแบบสอบถาม

1.2.2.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาที่ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง ใช้โปรแกรมช่วยวิเคราะห์ และใช้วิธีการวิเคราะห์แบบง่าย ๆ และใช้วิธีสร้างตารางในการวิเคราะห์

1.2.2.7 การสรุปการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า การสรุปการวิเคราะห์ข้อมูลให้สัมภาษณ์ว่า การสรุปการวิเคราะห์ข้อมูลให้ยึดวัตถุประสงค์ของการวิจัยเป็นหลัก รองลงมาต้องสรุปให้ตรงประเด็น/ชัดเจน/ตามความเป็นจริง และทำตารางสรุปแยกแยะและปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา

1.2.2.8 การอภิปรายผล

จากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า การอภิปรายผลต้องปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา อภิปรายผลตามข้อค้นพบที่ได้ อภิปรายให้สามารถตอบปัญหาได้ตรงประเด็น ควรต้องมีการศึกษาเอกสารต่าง ๆ/งานวิจัย/วิทยานิพนธ์ และยกจุดเด่นของผลการวิจัยมาอภิปราย และหาความสอดคล้องในการอภิปราย

สำหรับหัวหน้าภาควิชา เห็นว่า นำข้อค้นพบที่เด่นหรือด้อยหรือข้อแตกต่างมาวิเคราะห์ให้เชื่อมโยงกับทฤษฎีหลักการและผลงานวิจัยอื่น ๆ

1.2.2.9 การเขียนรายงานสรุป

จากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า ในการเขียนรายงานสรุปต้องเขียนเชิงสรุป/สรุปประเด็นสำคัญและใช้คำกระชับ เข้าใจง่าย ตรงประเด็น รองลงมา คือ เรียงตามประเด็นที่กำหนดไว้ในขอบข่ายการวิจัย และเขียนสรุปตามวัตถุประสงค์

1.2.3 ชั้นการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ เป็นขั้นตอนที่ผู้สำเร็จการศึกษาให้ความคิดเห็นว่าเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญเป็นอันดับสุดท้าย

1.2.3.1 การเตรียมตัว

จากการสัมภาษณ์ พบว่า การเตรียมตัวในการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์นั้น ผู้สำเร็จการศึกษาได้มีการเตรียมตัว ดังนี้ ศึกษาวิทยานิพนธ์ของตนเอง ให้เข้าใจชัดเจน โดยศึกษาจุดอ่อน จุดเด่น รองลงมา คือ ทำความเข้าใจวิทยานิพนธ์ของตนเองโดยตลอดตั้งแต่เริ่มต้นทำจนแล้วเสร็จ ซ้อมการนำเสนอและเตรียมคำถาม/คำตอบล่วงหน้า

เตรียมวัสดุอุปกรณ์ให้พร้อม เช่น แผ่นใส รูปภาพ และเตรียมร่างกายและจิตใจให้พร้อม ศึกษา การเตรียมตัวเพื่อทำความเข้าใจเรื่องขั้นตอนการสอบจากรุ่นพี่ เพื่อน และอาจารย์ที่ปรึกษา

1.2.3.2 การนำเสนอ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ในขั้นตอนการนำเสนอ มีผู้สำเร็จการศึกษาได้ให้สัมภาษณ์ ว่าการนำเสนอให้นำเสนอตามขั้นตอน คือ บัญหา วัตถุประสงค์ การเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัย รองลงมา คือ ใช้สื่อช่วยในการนำเสนอ เช่น แผ่นใส สไลด์วิดีโอ และมีการนำเสนอแบบสั้น ๆ แต่ตรงประเด็น

1.2.3.3 การสอบ

จากการสัมภาษณ์ พบว่า การสอบต้องตอบข้อซักถามของกรรมการให้ถูกต้องชัดเจนตรงประเด็น มีความมั่นใจในขณะตอบคำถาม ทำใจให้สบาย/มีสมาธิ สุดท้ายต้องตั้งใจฟังคำถามของกรรมการให้เข้าใจ

1.2.3.4 การค้นคว้าเพิ่มเติมและแก้ไข

จากการสัมภาษณ์ พบว่า การค้นคว้าเพิ่มเติมและแก้ไขนั้นต้องแก้ไขตามที่กรรมการทุกท่านเสนอแนะ รองลงมา คือ ค้นคว้าเพิ่มเติมตามที่กรรมการกำหนด และปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษานขณะแก้ไข

2. กลยุทธ์ในการบริหารเวลาการทำวิทยานิพนธ์

2.1 การพบอาจารย์ที่ปรึกษา

จากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า วิธีการบริหารเวลาในการเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษานั้น มีผู้สำเร็จการศึกษาให้สัมภาษณ์ว่า ต้องเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ รองลงมา คือ ได้ทำการนัดหมายกับอาจารย์ก่อนล่วงหน้า และมีการเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษานั้นได้มีการร่วมกันวางแผนตารางเวลานัดหมายกับอาจารย์ที่ปรึกษา

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษานเรื่องของการจัดสรรเวลาในการให้นิสิตเข้ารับคำปรึกษาวิทยานิพนธ์ พบว่า มีการจัดเป็นระบบ OFFICE HOURS รองลงมา คือ จะมีการนัดหมายล่วงหน้า นิสิตสามารถพบได้ทุกเวลาที่อาจารย์ว่าง และได้มีการวางแผนในเรื่องวันเวลาร่วมกันระหว่างอาจารย์และนิสิต

2.2 การค้นคว้าเอกสาร

จากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า เวลาที่ใช้ในการค้นคว้าเอกสารนั้น จะใช้เวลาที่ว่างค้นคว้าตลอดเวลา รองลงมา คือ ค้นคว้าเอกสารในห้องสมุดทุกวัน และค้นเอกสารและจัดบันทึกสรุปรายละเอียด

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า ต้องพยายามเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างละเอียด รองลงมา คือ ในเรื่องใช้หลักวิชาการที่ถูกต้องในการวิเคราะห์ข้อมูล มีความอดทนในการค้นคว้าหาข้อมูล และต้องหัดอ่านเอกสารเกี่ยวกับบริษัทยา

2.3 การเขียนวิทยานิพนธ์

จากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการบริหารเวลาสำหรับการเขียนวิทยานิพนธ์ มีผู้สำเร็จการศึกษาให้สัมภาษณ์ว่า จะต้องพยายามหาเวลาเขียนอย่างต่อเนื่อง และใช้เวลาในช่วงกลางคืนเขียน รองลงมา คือ ต้องมีความตั้งใจสูงในการเขียนให้ดีที่สุด การเขียนควรเขียนบทที่ 1-2 ก่อน เมื่อเก็บข้อมูลวิเคราะห์แล้วเขียนบทที่ 3,4,5 และเขียนเป็นร่างคร่าว ๆ แล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำแก้ไข ต้องใช้ภาษาสัพพัญญูเป็นทางการที่เรียบง่ายและชัดเจน ตลอดจนถึงเขียนโดยยึดหลักจากข้อมูลที่ได้

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า การเขียนต้องเขียนให้กระชับ ชัดเจน รัดกุม ถูกต้องตามหลักภาษาและอย่างเขียนให้เกิดข้อสงสัย รองลงมา คือ การเขียนต้องเขียนให้มีความเชื่อมโยงต่อเนื่องกันทุกบท การเขียนอภิปรายผลให้ถึงจุดที่สกัดออกมาเขียน และนำเอาวรรณคดีในบทที่ 2 มาร่วมอภิปรายกับผลที่ผู้วิจัยเก็บมาได้ มีการเขียนที่ไม่ใช่ภาษาพูดและเขียนให้มีความต่อเนื่องมีความเป็นเหตุเป็นผล และการเขียนต้องจับเป็นหมวดหมู่

สำหรับหัวหน้าภาควิชา พบว่า วิธีการเขียนที่ดีนั้นควรมีการเรียบเรียงใช้ภาษาชัดเจน ถูกต้องสื่อความหมายได้ดี มีความรู้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การเขียนต้องมีการแสดงแนวคิด ทฤษฎี แนวความคิด ผลการวิจัย แสดงขั้นตอนการพัฒนา และสร้างเครื่องมือวิจัยอย่างชัดเจน แสดงความชัดเจนในการตีปัญหาที่จะทำการวิจัย และเขียนตามรูปแบบของการเขียนรายงานการวิจัย

3. กลยุทธ์การเขียนวิทยานิพนธ์ เพื่อให้วิทยานิพนธ์ได้รับการประเมินผลในระดับดีมากที่สุด สำหรับหัวข้อนี้จะนำเสนอแยกวิธีการเขียนในแต่ละบท โดยให้ลำดับความสำคัญดังนี้

3.1 บทที่ 1 (บทนำ)

จากการสัมภาษณ์ พบว่า การเขียนบทนำให้เห็นถึงความสำคัญของปัญหาที่จะศึกษานั้น มีผู้สำเร็จการศึกษาให้สัมภาษณ์ว่า การเขียนนั้น ควรเขียนโดยใช้ข้อมูลประกอบเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของเรื่องที่จะทำ เขียนไว้มนำถึงประเด็นปัญหาให้เป็นรูปธรรม และเขียนประเด็นปัญหาที่จะทำให้กระชับ ตรงประเด็น ชัดเจน นอกจากนี้ต้องเขียนให้มีความเป็นเหตุเป็นผลต่อกัน และเขียนอธิบายขั้นตอนอย่างละเอียดเข้าใจง่าย

3.2 บทที่ 2 (วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง)

จากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า การเขียนบทที่ 2 (วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง) มีผู้สำเร็จการศึกษาให้สัมภาษณ์ว่า ควรเลือกประเด็นที่เกี่ยวข้องจริง ๆ แต่ละหัวข้อต้องเชื่อมโยงต่อเนื่องกัน รองลงมา คือ กำหนดเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยและสามารถใช้เป็นข้อมูลตลอดจนการอ้างอิงในการอภิปรายผล และเขียนตามลำดับความเป็นมาและสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัย

3.3 บทที่ 3 (วิธีดำเนินการวิจัย)

จากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า ในการเขียนวิธีดำเนินการวิจัยนั้น มีผู้สำเร็จการศึกษาให้สัมภาษณ์ว่า การเขียนต้องเขียนตามขั้นตอนการปฏิบัติจริง ๆ อย่างละเอียด รองลงมา คือ เขียนเรียงลำดับความสำคัญของขั้นตอนการวิจัย การเขียนนั้นให้อ่านเข้าใจง่ายที่สุด และเขียนแสดงให้เห็นถึงความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

3.4 บทที่ 4 (ผลการวิเคราะห์ข้อมูล)

จากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า ในการเขียนผลการวิเคราะห์ข้อมูล (บทที่ 4) มีผู้สำเร็จการศึกษาให้สัมภาษณ์ว่าการออกแบบตารางการวิเคราะห์ข้อมูลต้องให้ง่ายแก่ผู้อ่านมากที่สุด รองลงมา คือ เขียนการวิเคราะห์ข้อมูลเขียนตามจุดประสงค์ของการวิจัย และเขียนตามผลที่ออกมาจริงตามข้อมูลที่ได้เลย

3.5 บทที่ 5 (สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ)

จากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา เกี่ยวกับวิธีการเขียนบทสรุป มีผู้ให้สัมภาษณ์ว่า การเขียนการอภิปรายผลนั้นต้องเขียนตามจุดประสงค์ของการวิจัยและหาเหตุผลมาสนับสนุนการอภิปราย สรุปผลจากการวิเคราะห์เป็นข้อ ๆ อภิปรายโดยมีเหตุผล ข้อเสนอแนะควรเป็นสิ่งที่ได้จากการวิเคราะห์ที่มีความชัดเจน และสรุปให้ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษา อภิปรายโดยใช้ทฤษฎีแนวคิดของตนเอง และมีข้อเสนอแนะที่สมเหตุสมผล

4. กระบวนการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการทำวิทยานิพนธ์

จากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาได้สัมภาษณ์ถึงปัญหาและอุปสรรคพร้อมวิธีการแก้ไข ซึ่งเป็นจุดอ่อนของผู้สำเร็จการศึกษานในการทำวิทยานิพนธ์ โดยให้สัมภาษณ์เห็นตามลำดับความสำคัญดังนี้

จุดอ่อนของผู้สำเร็จการศึกษานในการทำวิทยานิพนธ์ คือ ระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ เนื่องจากต้องทำงานและรับราชการไปด้วยทำให้การทำวิทยานิพนธ์ไม่ต่อเนื่อง มีเวลาจำกัด ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาก็ได้แก้ไขโดยการวางแผนเป็นช่วง ๆ ว่าช่วงไหนจะต้องทำอะไรและพยายามบังคับตัวเองให้ทำตามแผนที่กำหนดไว้ และแยกแยะเวลาการทำงานประจำกับวิทยานิพนธ์ให้ถูกต้อง ประการที่สอง คือ ปัญหาในการเขียนและการเรียบเรียง ผู้สำเร็จการศึกษาก็ได้แก้ไขโดยพบอาจารย์ที่ปรึกษาให้มากขึ้น ศึกษาวิธีการเขียนของผู้อื่น พยายามเขียนแล้วอ่านหลาย ๆ ครั้ง ประการสุดท้าย คือ การพิมพ์งาน จะมีปัญหาในการจัดพิมพ์ต้นฉบับวิทยานิพนธ์ล่าช้า การจัดพิมพ์วิทยานิพนธ์ที่ผิดพลาด ผู้สำเร็จการศึกษาก็ได้แก้ไขปัญหานี้โดยเพิ่มเวลาในการพิมพ์ จ้างพิมพ์คอมพิวเตอร์เพื่อสะดวกในการแก้ไข และเลือกผู้พิมพ์ที่มีความชำนาญโดยเฉพาะ

5. นำเสนอภาพรวมของกลยุทธ์การทําวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตระดับดีมาก ผู้วิจัยขอนำเสนอภาพรวมของกลยุทธ์การทําวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตระดับดีมาก ดังนี้

ประเด็น

กลยุทธ์

1. การวางแผนการทําวิทยานิพนธ์

1. มีการวางแผนที่รัดกุม แล้วปฏิบัติจริงตามกำหนดที่วางไว้
2. มีการวางแผนเกี่ยวกับการใช้เวลาในการทำงานเป็นช่วง ๆ
3. ปรึกษาอาจารย์เป็นระยะอย่างสม่ำเสมอ
4. ปรึกษาอาจารย์เพื่อวางแผนและปฏิบัติตามแผนที่วางไว้
5. มีการวางแผนโดยเตรียมข้อมูลตั้งแต่เรียนรายวิชาปีที่ 1
6. ทำตารางการทำงานในแต่ละช่วงของการศึกษา
7. เตรียมงานในแต่ละขั้นตอนอย่างละเอียด
8. กำหนดปฏิทินการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและประเมินงานเป็นระยะ ๆ เพื่อปรับแผนการทำงาน

2. ขั้นตอนในการวิจัย

2.1 การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ (บ.18)

2.1.1 การหาหัวข้อวิทยานิพนธ์

1. เลือกเรื่องที่น่าสนใจมีความสำคัญและเป็นประโยชน์
2. เลือกเรื่องที่เป็นปัญหาสำคัญในปัจจุบัน
3. เลือกเรื่องตามความถนัดของผู้วิจัย

ประเด็น	กลยุทธ์
2.1.2 การหาอาจารย์ที่ปรึกษา	1. เลือกอาจารย์ที่มีความเข้าใจและสนใจหัวข้อที่ผู้วิจัยเลือก 2. เลือกอาจารย์ที่มีเวลาให้ผู้วิจัย
2.1.3 การเสนอประเด็นปัญหา	1. หาข้อมูลมาสนับสนุนประเด็นปัญหาให้ชัดเจน 2. เสนอเนื้อหาที่แปลกน่าสนใจ 3. การนำเสนอต้องชัดเจนเป็นขั้นตอน สอดคล้องกัน
2.1.4 การนำเสนอที่ประชุม	1. ต้องศึกษาโครงร่างวิทยานิพนธ์ให้ชัดเจน 2. เสนอประเด็นปัญหาในการวิจัย วัตถุประสงค์ วิธีการวิจัย ตัวแปรที่ศึกษา และประโยชน์ที่ได้รับให้ชัดเจน 3. เตรียมประเด็นตั้งคำถาม 4. เตรียมหาคำตอบและแหล่งอ้างอิงของคำตอบ
2.2 ขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์	
2.2.1 การศึกษาค้นคว้าเอกสาร	1. อ่านเอกสารที่น่าสนใจที่เกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์ที่ทำและเก็บรวบรวมมาให้ได้มากที่สุด แล้วจึงตัดออกที่หลัง 2. ค้นคว้าจากหนังสือหลาย ๆ เล่ม จากสถานที่ต่าง ๆ 3. อ่านแล้วสรุปประเด็นลงในบัตรหรือถ่ายเอกสารเก็บไว้ 4. ศึกษาตำรา วิทยานิพนธ์ วารสาร จุลสาร และสัมภาษณ์ผู้มีประสบการณ์ 5. ค้นคว้าศึกษาหลักการทฤษฎี ที่จะนำมาใช้

ประเด็น

กลยุทธ์

2.2.2 การสร้างเครื่องมือ

1. รวบรวมความคิดเห็นจากผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญหลายคนและจัดทำร่างให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา
2. ศึกษารูปแบบจากวิทยานิพนธ์เล่มอื่นที่มีแนวทางเดียวกัน
3. ศึกษาเอกสารการสร้างเครื่องมือ
4. สร้างโดยมีหลักการ/ทฤษฎีที่ได้ศึกษาให้ครอบคลุมเนื้อหา

2.2.3 การตรวจสอบเครื่องมือ

1. เลือกหาผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์อย่างแท้จริงโดยตรงหรือใกล้เคียงมากที่สุดกับงานวิจัยที่ทำ
2. นำเครื่องมือให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาแก้ไข

2.2.4 การทดลองเครื่องมือ

1. ทดลองกับกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับประชากรจริง
2. ทดลองอย่างรอบคอบเพื่อให้เกิดความเที่ยงตรง
3. ขอความร่วมมือจากผู้ที่จะทดลองใช้เครื่องมือ
4. ทดลองด้วยตนเอง

2.2.5 การเก็บข้อมูล

1. เก็บข้อมูลด้วยตนเอง
2. ต้องวางแผนในการเก็บข้อมูลล่วงหน้า
3. สัมภาษณ์ด้วยตนเอง
4. ขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งแบบสอบถาม

ประเด็น

กลยุทธ์

2.2.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง
2. ใช้โปรแกรมช่วยวิเคราะห์
3. ใช้วิธีการวิเคราะห์แบบง่าย ๆ
4. ใช้วิธีสร้างตารางในการวิเคราะห์

2.2.7 การสรุปการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สรุปโดยยึดวัตถุประสงค์ของการวิจัยเป็นหลัก
2. สรุปให้ตรงประเด็น/ชัดเจน ตามความเป็นจริง
3. ทำตารางสรุปแยกแยะและปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา

2.2.8 การอภิปรายผล

1. ทำการอภิปรายผลตามข้อค้นพบที่ได้
2. อภิปรายให้สามารถตอบปัญหาได้ตรงประเด็น
3. ยกจุดเด่นของผลการวิจัยมาอภิปราย

2.2.9 การเขียนรายงานสรุป

1. เขียนสรุปประเด็นสำคัญและใช้คำให้กระชับ
เข้าใจง่าย และตรงประเด็น
2. เรียงตามประเด็นที่กำหนดไว้ในขอบเขต
การวิจัย
3. เขียนสรุปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.3 ชั้นสอบป้องกันวิทยานิพนธ์

2.3.1 การเตรียมตัว

1. ศึกษาวิทยานิพนธ์ของตนเองให้เข้าใจชัดเจน
ศึกษาจุดอ่อน และจุดเด่น
2. ทำความเข้าใจวิทยานิพนธ์ของตนเองโดย
ตลอดตั้งแต่เริ่มต้นทำจนแล้วเสร็จ
3. ซ้อมการนำเสนอและเตรียมคำถามคำตอบ
ล่วงหน้าโดยศึกษาจากรุ่นพี่ที่ผ่านการ
สอบมาแล้ว
4. เตรียมวัสดุอุปกรณ์ให้พร้อม เช่น แผ่นใส
5. เตรียมร่างกายและจิตใจให้พร้อม

ประเด็น	กลยุทธ์
2.3.2 การนำเสนอ	<ol style="list-style-type: none"> 1. นำเสนอตามขั้นตอน คือ ปัญหาในการวิจัย วัตถุประสงค์ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และผลได้จากการวิจัย 2. มีการใช้สื่อต่าง ๆ ช่วยในการนำเสนอ 3. นำเสนอแบบสั้น ๆ แต่ตรงประเด็น
2.3.3 การสอบ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ต้องตอบข้อซักถามของกรรมการให้ถูกต้องชัดเจน ตรงประเด็น 2. มีความมั่นใจในขณะตอบคำถาม 3. ท้าใจให้สบายและมีสมาธิ 4. ตั้งใจฟังคำถามของกรรมการให้เข้าใจ 5. ต้องเตรียมตัวให้พร้อม
3. การบริหารเวลาการทำวิทยานิพนธ์ให้ได้ระดับดีมาก	
3.1 การพบอาจารย์ที่ปรึกษา	<ol style="list-style-type: none"> 1. เข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ 2. มีการนัดหมายกับอาจารย์ล่วงหน้า 3. มีการร่วมกันวางแผนตารางเวลานัดหมาย
3.2 การทำวิทยานิพนธ์	
3.2.1 การค้นคว้าเอกสาร	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้เวลาว่างค้นคว้าตลอดเวลา 2. ค้นคว้าเอกสารในห้องสมุดทุกวัน 3. ค้นเอกสารและจัดบันทึกสรุปรายละเอียด
3.2.2 การเขียนวิทยานิพนธ์	<ol style="list-style-type: none"> 1. เขียนเป็นร่างคร่าว ๆ แล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำแก้ไข 2. จัดสรรเวลาในการเขียนอย่างต่อเนื่อง
3.2.3 การจัดสรรเวลา	<ol style="list-style-type: none"> 1. ภูเก็ตเวลาในการทำวิทยานิพนธ์อย่างจริงจัง 2. มีการลาเรียนเต็มเวลาจนกระทั่งทำวิทยานิพนธ์เสร็จ

ประเด็น

กลยุทธ์

4 .การเขียนวิทยานิพนธ์

4.1 ลักษณะของการเขียนวิทยานิพนธ์ที่ดี

1. ต้องเขียนให้กระชับ ชัดเจน รัดกุม ถูกต้อง ตามหลักภาษาและอย่าเขียนให้เกิดข้อสงสัย
2. ต้อง เขียนให้มีความเชื่อมโยงต่อเนื่องกันทุกบท
3. ต้องมีการเรียบเรียง ใช้ภาษาชัดเจน ถูกต้อง สื่อความหมายได้ดี

4.2 วิธีการเขียนวิทยานิพนธ์ านแต่ละบท

4.2.1 บทที่ 1 (บทนำ)

1. เขียนชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของปัญหาที่จะศึกษา เขียนโดยใช้ข้อมูลประกอบ
2. เขียนให้น่าอ่านถึงประเด็นปัญหาให้เป็นรูปธรรม
3. เขียนประเด็นปัญหาที่จะทำให้กระชับ ตรงประเด็น ชัดเจน

4.2.2 บทที่ 2 (วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง)

1. เลือกประเด็นที่เกี่ยวข้องจริง ๆ แต่ละหัวข้อ ต้องเชื่อมโยงต่อเนื่องกัน
2. กำหนดเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยและสามารถนำไปอ้างอิงในการอภิปรายผลได้
3. เขียนตามลำดับความเป็นมาและสอดคล้องกับ เรื่องที่วิจัย

4.2.3 บทที่ 3 (วิธีดำเนินการวิจัย)

1. เขียนตามขั้นตอนการปฏิบัติจริงอย่างละเอียด
2. เขียนเรียงลำดับความสำคัญของขั้นตอนการวิจัย
3. เขียนให้อ่านเข้าใจง่ายที่สุด
4. เขียนแสดงให้เห็นถึงความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

4.2.4 บทที่ 4 (ผลการวิเคราะห์ข้อมูล)

1. มีการออกแบบตารางการวิเคราะห์ข้อมูล ให้ง่ายแก่ผู้อ่านมากที่สุด
2. เขียนตามจุดประสงค์ของการวิจัยโดยเขียนตามผลที่ออกมาจริงตามข้อมูลที่ได้

ประเด็น

กลยุทธ์

4.2.5 บทที่ 5 (สรุปผลการวิจัย

อภิปราย และข้อเสนอแนะ)

1. ต้องเขียนตามจุดประสงค์ของการวิจัย และหาเหตุผลมาสนับสนุนการอภิปราย
2. สรุปผลจากการวิเคราะห์เป็นข้อ ๆ อภิปรายโดยมีเหตุผลประกอบ
3. อภิปรายโดยชี้แนวคิดของตนเอง
4. อภิปรายผลโดยดึงจุดที่สำคัญออกมาเขียน แล้วนำวรรณคดีในบทที่ 2 มาช่วยอภิปรายผล กับผลของการวิจัยที่เก็บมาได้

5. การปรับตัวของนิสิตในการทำวิทยานิพนธ์
ให้ได้ระดับดีมาก

1. ฝึกฝนตนเองให้มีความอดทนสูงในการทำงาน
2. มีความตั้งใจจริงในการทำวิทยานิพนธ์และ อุทิศเวลาให้อย่างเต็มที่
3. ปรับปรุงการทำงานให้มีความละเอียดรอบคอบ และมีความเชื่อมั่นในตนเอง
4. สร้างนิสัยรักที่จะค้นคว้าแสวงหาความรู้ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียนในเรื่องที่วิจัย
5. ฝึกให้มีการทำงานที่เป็นระบบ
6. ยอมรับฟังความเห็นของคนอื่นและ เป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์
7. มีความขยัน รู้จักรับผิดชอบทำงานในหน้าที่
8. มีกำลังใจสูง

ประเด็น

กลยุทธ์

6. การรับสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการ ทำวิทยานิพนธ์ให้ได้ระดับดีมาก

6.1 เพื่อน

1. ให้เพื่อนมีบทบาทในการให้คำปรึกษาแนะนำ
และให้ความช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ
2. ให้เพื่อนเป็นผู้มีบทบาทในการให้กำลังใจ
3. ให้เพื่อนมีบทบาทในการช่วยค้นคว้าหาข้อมูล

6.2 สถานที่ทำงาน

1. ให้หัวหน้างานให้การสนับสนุนในการลาเรียน
2. ให้เพื่อนร่วมงานมีบทบาทในการให้ความ
ช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ
3. ให้หน่วยงานมีบทบาทในการสนับสนุนให้ใช้
วัสดุอุปกรณ์ในสำนักงานเพื่อช่วยงานวิจัยได้

6.3 ครอบครัว

1. ให้ครอบครัวช่วยให้ขวัญและกำลังใจในการทำงาน
2. ให้ครอบครัวมีบทบาทช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ

7. การแก้ไขปัญหาและอุปสรรค

7.1 ปัญหาระยะเวลาในการทำ

วิทยานิพนธ์

- ต้องทำงาน/รับราชการด้วยทำให้
การทำวิทยานิพนธ์ไม่ต่อเนื่อง

- มีเวลาจำกัด

- วางแผนในการทำวิทยานิพนธ์ว่าช่วง
ไหนจะทำอะไร และพยายามบังคับ

ตัวเองให้ทำตามแผนที่กำหนดไว้ให้ได้

- แบ่งเวลาการทำงานประจำกับ
วิทยานิพนธ์ให้ถูกต้อง

- จัดทำตารางการทำงานของทุกวัน

ประเด็น

กลยุทธ์

- 7.2 ปัญหาในการเขียน และการเรียบเรียง
- พบอาจารย์ที่ปรึกษาให้มากขึ้น
 - ศึกษาวิธีการเขียนของผู้อื่น
 - พยายามเขียนแล้วอ่านหลาย ๆ ครั้ง
- 7.3 ปัญหาเรื่องการพิมพ์งาน
- การจัดพิมพ์ต้นฉบับวิทยานิพนธ์สาขา
 - การจัดพิมพ์วิทยานิพนธ์ที่ผิดพลาด
- ต้องเพิ่มเวลาในการพิมพ์
 - จัดพิมพ์คอมพิวเตอร์ เพื่อสะดวกในการแก้ไข
 - เลือกผู้พิมพ์ที่มีความชำนาญ เรื่องการพิมพ์ ให้ถูกต้องสมบูรณ์และถูกแบบฟอร์มของการพิมพ์วิทยานิพนธ์
- 7.4 ปัญหาทางการเงิน
- ขอรุณสนับสนุน
- 7.5 การเก็บข้อมูล
- อาจารย์บางท่านไม่ให้ความร่วมมือ
 - ข้อมูลที่เก็บมาไม่ครอบคลุมเนื้อหา
 - เวลาในการเก็บข้อมูลจำกัด
 - ไม่ค่อยได้รับความร่วมมือ
- ศึกษาให้มีความอดทนอย่างสูง มีความมานะ และพยายาม อย่าท้อแท้
 - แก้ปัญหาโดยไปศึกษาอีกครั้งหนึ่ง เฉพาะส่วนที่ได้ข้อมูลไม่สมบูรณ์
 - กำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมและตรงต่อเวลา

ประเด็น

กลยุทธ์

7.6 ปัญหาการดำเนินการในเรื่องการ

ทำวิทยานิพนธ์

- เอกสารข้อมูลมีน้อย

- สืบค้นข้อมูลจากห้องสมุดหลาย ๆ แห่ง

- จำกัดขอบเขตของการวิจัย

- ใช้ความพยายามในการแปลเอกสาร
ข้อมูลของต่างประเทศให้มากขึ้น

- ใช้ข้อมูลจากบุคคลที่สามารถอ้างอิงได้

- ความคลาดเคลื่อนของช่วงเวลา
ที่วางแผนการดำเนินงาน- ปรับเวลาชดเชยและบริหารเวลาใหม่
โดยใช้เวลาเพิ่มขึ้น

- ปัญหาเกี่ยวกับการค้นคว้าข้อมูล

- กำหนดหัวข้อที่จะศึกษา

- กำหนดแหล่งค้นคว้า

7.7 อาจารย์ที่ปรึกษา

- อาจารย์ที่ปรึกษามีเวลาน้อยมาก

- เตรียมเอกสารข้อมูลให้พร้อมและมากที่สุด
เท่าที่จะหาได้เมื่ออาจารย์ที่ปรึกษานัดหมาย
จะได้พร้อมที่จะดำเนินงานได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ

- พยายามติดต่ออาจารย์บ่อย ๆ อย่าขาดช่วง

- ติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษาโดยการฝากงานไว้
ให้ตรวจและพร้อมที่จะให้อาจารย์เป็นฝ่ายนัด

- นัดหมายอาจารย์ล่วงหน้า

- ใช้เวลาในวันเสาร์-อาทิตย์/ปรึกษาทาง
โทรศัพท์หรือไปหาอาจารย์ที่บ้าน- พยายามนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษาให้ได้ถึงแม้
จะเป็นเวลานอกราชการ

ประเด็น

กลยุทธ์

- อาจารย์ที่ปรึกษายังไม่ค่อยเข้าใจว่าเราจะทำอะไร	- พยายามคุยกับอาจารย์ที่ปรึกษาให้มีความชัดเจนในเรื่องที่ทำ
- ความคาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ต้องการให้ผลงานของลูกศิษย์ได้ดี	- ทำเต็มที่สุดกำลังความสามารถ
- เวลาว่างของผู้วิจัยกับอาจารย์ที่ปรึกษาไม่ค่อยตรงกัน	- ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างใกล้ชิด
	- ยืดหยุ่นเรื่องเวลาโดยปรับแผนงานให้สอดคล้องกับอาจารย์ที่ปรึกษา

7.8 ความวิตกกังวล

- ความเครียด	- บลอบใจตัวเอง
- สุขภาพ	- คุย-ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา
	- พักผ่อน

อภิปรายผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

ผลการวิจัย พบว่าสถานภาพของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้รับการประเมินผลวิทยานิพนธ์ในระดับดีมาก ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ทำงานแล้ว แต่มาเรียนเต็มเวลา แสดงว่าผู้สำเร็จการศึกษาใช้เวลาและทุ่มเทอย่างเต็มที่ต่อการเรียน ตั้งแต่เริ่มเรียนรายวิชาจนถึงขั้นการทำวิทยานิพนธ์ ทำให้ประสบผลสำเร็จอย่างดีมาก

2. สภาพและลักษณะของวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต

จากผลการวิจัย สภาพและลักษณะของวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต พบว่าวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย และมีเนื้อหาสาระเน้นเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับวีรวรรณ ยุทธนากรชัย (2528) ได้ทำการวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพ

ของวิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2513 ถึง 2526 พบว่าวิทยานิพนธ์ส่วนมากเป็นการวิจัยเชิงบรรยาย และยังคงคล้องกับอัจฉรา ดิสวิณะ (2528) ได้ทำการวิเคราะห์ลักษณะของวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาค วิชาวิจัยการศึกษา วีระศักดิ์ บรรณาธรรม (2529) ได้ทำการวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการอุดมศึกษา และชูชม ธรรมธรรม (2528) ได้วิเคราะห์งานวิจัยที่ได้รับรางวัลทั้งหมด สรุปการวิเคราะห์งานวิจัย พบว่าส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงบรรยายมากที่สุด

3. ลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เอื้อต่อการทำวิทยานิพนธ์ที่ได้รับผลการประเมินผลในระดับดีมาก

ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เอื้อต่อการทำวิทยานิพนธ์ที่ได้รับผลการประเมินผลในระดับดีมาก คือ การทำให้คำปรึกษาและแนะนำในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ อาไพ สุจริตกุล (2523) ที่กล่าวว่าความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตบัณฑิตศึกษากับอาจารย์โดยการให้คำแนะนำปรึกษา การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ ตลอดจนทัศนคติต่าง ๆ ระหว่างนิสิตศึกษากับอาจารย์ จะช่วยเพิ่มพูนคุณภาพของนักศึกษาในด้านความคิด ความเป็นอิสระทางวิชาการ ตลอดจนความมั่นใจในภูมิปัญญาของตนเองและจะเป็นพลังส่วนหนึ่งที่จะก่อให้เกิดแรงบันดาลใจแก่นักศึกษาในการก้าวขึ้นเป็นนักวิชาการชั้นสูง นอกจากนี้การมีเวลาในการให้คำปรึกษาก็เป็นสิ่งสำคัญ เพราะถ้านิสิตติดขัดอะไรก็สามารถเข้าพบเพื่อคำปรึกษาได้ และจะทำให้การทำงานเป็นไปอย่างต่อเนื่อง จะทำให้เกิดความเสมอต้นเสมอปลายในผลงาน

4. จุดเด่นที่ทำให้วิทยานิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาได้รับการประเมินผลในระดับดีมาก

ผลการวิจัย พบว่า จุดเด่นที่ทำให้วิทยานิพนธ์ที่ได้รับผลการประเมินผลในระดับดีมาก ผู้สำเร็จการศึกษามาก เห็นว่ามีการวางแผนวิธีดำเนินการวิจัยที่ถูกต้องตามขั้นตอนและมีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ชัดเจนมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับสมาคมวิจัยของสหรัฐอเมริกาได้รวบรวมลักษณะที่สำคัญของนักวิจัยผู้ประสบความสำเร็จในงานวิจัย มักมีความสามารถในการด้านความรู้ คือ ต้องมีความและทักษะในการใช้แบบแผนการวิจัย (อ้างถึงงานทองหล่อ วิภาวิน, 2522) อาจจะเป็นเพราะว่าผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่า การวางแผนเป็นหัวใจสำคัญของการวิจัย โดยเฉพาะการวางแผนวิธีดำเนินการวิจัยที่ถูกต้องตามขั้นตอน จะทำให้งานวิจัยมีคุณภาพ สามารถตอบปัญหา

การวิจัยได้อย่างชัดเจน การดำเนินงานเป็นขั้นตอน วิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างชัดเจน ทำให้งานวิจัยมีคุณภาพ

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่า วิทยานิพนธ์ที่ได้รับการประเมินระดับดีมาก ควรเป็น เรื่องที่ให้ข้อความรู้ที่นำไปใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่สามารถสร้างความรู้ใหม่ทางวิชาการมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของหัวหน้าภาควิชา อาจจะเป็นเพราะว่า งานวิจัยที่สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อวงวิชาการได้ ย่อมเป็นงานวิจัยที่มีคุณค่า และทำวิจัยออกมาได้ยากกว่างานวิจัยที่นำผลการวิจัยไปใช้ได้ฉาบฉวย ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา มีข้อเสนอแนะคือ นิสิตต้องมีทัศนคติที่ดีต่อการทำวิทยานิพนธ์และอุทิศเวลา สอดคล้องกับสมาคมวิจัยของสหรัฐอเมริกาซึ่งได้รวบรวมลักษณะที่สำคัญ ๆ ของนักวิจัยผู้ประสบผลสำเร็จในงานวิจัย ซึ่งมักจะมีบุคลิกภาพและความสามารถในด้านวิธีการทำงานคือ ควรจะมีวิธีการทำงานด้วยความเอาใจใส่ รักที่จะค้นคว้าหาความรู้ และมีความขยันขันแข็ง (ทองหล่อ วิชาวิน, 2522)

ส่วนหัวหน้าภาควิชาเห็นว่า ควรพบอาจารย์ที่ปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับกริสนา นกสกุล (2530) พบว่าองค์ประกอบที่มีผลต่อความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ด้าน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์กล่าวคือ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และนิสิตจำเป็นต้องพบกันอย่างสม่ำเสมอ มีทัศนคติที่ดีและความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

5. เกณฑ์การประเมินผลวิทยานิพนธ์ในระดับดีมาก

ผลการวิจัยพบว่า ทุกภาควิชาให้ความสำคัญในเรื่องของการสรุป-อภิปรายผล การเสนอข้อเสนอแนะ และการสอบปากเปล่า อาจจะเป็นเพราะว่า การสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัยเป็นขั้นตอนสำคัญในการนำเสนอข้อค้นพบ เพื่อตอบปัญหาของการวิจัย ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นข้อค้นพบ การอภิปรายผล การเสนอข้อเสนอแนะ รวมทั้งการสอบปากเปล่า จะต้องมีความสัมพันธ์สอดคล้องและเป็นเหตุเป็นผลกัน ซึ่งสอดคล้องกับ วารลด์ ฮอลล์ และชามัม (อ้างใน กานดา พูนลาภทวี) ได้เสนอแนวการประเมินการวิจัยทางการศึกษาที่พิมพ์ออกเผยแพร่ ซึ่งประกอบด้วยรายการประเมิน 7 ด้าน คือ ชื่อเรื่อง ปัญหาในการวิจัย การทบทวนวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง วิธีดำเนินการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล การสรุปและอภิปรายผล รูปแบบของการเขียนรายงาน

6. กลยุทธ์ในการวางแผนและดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ในการทำวิทยานิพนธ์

ผลการวิจัยพบว่า วิธีการวางแผนงานการวิจัย ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าการวางแผนจัดระบบการทำงานให้รัดกุมและข้อลัดต่อบริษัทหรือระบบการทำงานที่จัดไว้ และมีการวางแผนเกี่ยวกับการใช้เวลาในการทำงานเป็นช่วง ๆ ปรึกษาอาจารย์เป็นระยะอย่างสม่ำเสมอ ปรึกษาอาจารย์เพื่อวางแผนและปฏิบัติตามแผนที่วางไว้เป็นเรื่องที่สำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับ ชินวุธสุนทรสีมะ (2529) ได้กล่าวว่า การวางแผนการวิจัยนั้นเป็นงานขั้นแรกของการวิจัยและเป็นหัวใจสำคัญของการวิจัย

สำหรับการวางแผนและดำเนินการในแต่ละขั้นตอนนั้นมีดังนี้

1. การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ (การสอบ บ.18)

1.1 การหาหัวข้อวิทยานิพนธ์ มีการวางแผนและดำเนินการโดยศึกษางานวิจัย/วิทยานิพนธ์ ศึกษาเรื่องที่นำเสนอ ซึ่งสอดคล้องกับชินวุธ สุนทรสีมะ (2529) ได้กล่าวไว้ว่าการหาหัวข้อวิจัย มีหลักว่า เลือกเรื่องที่นำเสนอ หรือเป็นปัญหาในทางปฏิบัติ เป็นเรื่องที่จะช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อวิชาการด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในเรื่องลักษณะวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการประเมินผลในระดับดีมากที่อาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้ความเห็นไว้ว่า ต้องเป็นเรื่องที่ให้ข้อความรู้ที่นำไปใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ทางวิชาการ และเป็นที่น่าสนใจ

1.2 การหาอาจารย์ที่ปรึกษา มีการวางแผนและดำเนินการโดยพิจารณาอาจารย์ซึ่งเป็นผู้ที่มีความเข้าใจและสนใจหัวข้อที่ผู้วิจัยเลือก เป็นผู้ที่มีเวลาให้ผู้วิจัย ซึ่งสอดคล้องกับรมาทร กล้าสุนทร (2533) กล่าวถึงความสำเร็จงานการทำวิทยานิพนธ์ขึ้นอยู่กับอาจารย์ที่ปรึกษา ต้องสามารถทำงานร่วมกันได้ อาจารย์ที่ปรึกษาต้องเชี่ยวชาญในเรื่องที่ทำ และมีเวลาให้กับนิสิต จะเห็นได้ว่าอาจารย์ที่ปรึกษามีส่วนสำคัญต่อนิสิตในการทำวิทยานิพนธ์มาก นอกจากนี้บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก็เห็นความสำคัญด้านอาจารย์ที่ปรึกษาเหมือนกัน โดยได้จัดทำคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อเสนอแนะภารกิจทั่วไปของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2. ขั้นตอนการ

2.1 การศึกษาค้นคว้าเอกสาร มีการวางแผนและดำเนินการโดยอ่านเอกสารที่น่าสนใจเกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์ที่จะทำมา และเก็บรวบรวมให้ได้มากที่สุดแล้วตัดออกทีหลัง ค้นคว้าจากหนังสือหลาย ๆ เล่ม จากสถานที่ต่าง ๆ อ่านแล้วสรุปประเด็นลงบัตรหรือถ่ายเอกสารเก็บไว้ ซึ่งสอดคล้องกับชินวุธ สุนทรสีมะ (2529) ซึ่งเสนอว่ามีการทำบันทึกโดยใช้ถ้อยคำของ

ผู้วิจัยเองจากสิ่งที่ได้อ่าน ความคิดจากเรื่องนั้น ซึ่งอาจจะจัดบันทึกงานบัตรที่ทำไว้หรือสมุดบันทึก รวบรวมสิ่งที่สำคัญที่ต้องการบันทึก

2.2 การสร้างเครื่องมือ มีการวางแผนและดำเนินการโดยรวบรวมความคิดเห็นจากผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญหลาย ๆ คน ศึกษารูปแบบจากวิทยานิพนธ์เล่มอื่นที่มีแนวทางเดียวกัน ศึกษาเอกสารการสร้างเครื่องมือ สร้างโดยมีหลักการทฤษฎีที่ได้ศึกษา ครอบคลุมเนื้อหา และจัดทำร่างให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา จากนั้นนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าเครื่องมือจะเป็นตัวจักรสำคัญที่จะนำผลของการวิจัยออกมา ถ้าเครื่องมือดีก็สามารถถ่ายทอดผลของการวิจัยออกมาได้ด้วย และนำผลมาใช้เป็นประโยชน์กับวงการอื่น ๆ ต่อไป

2.3 การอภิปรายผล มีการวางแผนและดำเนินการโดยปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาอภิปรายตามข้อค้นพบ อภิปรายให้สามารถตอบปัญหาได้ตรงประเด็น ศึกษาเอกสารต่าง ๆ งานวิจัยและวิทยานิพนธ์ ซึ่งสอดคล้องกับวันทนีย์ ชูศิลป์ (2525) ได้กล่าวว่าในการอภิปรายผลนั้นต้องศึกษาทฤษฎี กฎเกณฑ์และหลักเหตุผลต่าง ๆ ตลอดจนผลการวิจัยของผู้อื่น เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการอภิปรายผล

3. ชั้นสอบป้องกันวิทยานิพนธ์

ผลจากการวิจัยพบว่าชั้นตอนนี้ เป็นชั้นที่ผู้สำเร็จการศึกษาให้ความสำคัญน้อยที่สุด ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าเป็นขั้นสุดท้ายของการทำวิทยานิพนธ์ ที่ผู้วิจัยได้ผ่านการทำวิทยานิพนธ์มาแล้ว ทำให้เกิดความมั่นใจในผลงานที่ออกมา ในการสอบต้องมีการเตรียมตัว โดยศึกษาวิทยานิพนธ์ของตนเองให้เข้าใจชัดเจน ศึกษาจุดเด่นการนำเสนอ ควรนำเสนอตามขั้นตอนคือ กล่าวตั้งแต่ปัญหา วัตถุประสงค์ การเก็บรวบรวมข้อมูล และผลการวิจัย สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ การตอบข้อซักถามของกรรมการให้ถูกต้อง ชัดเจน ตรงประเด็น มีความมั่นใจในขณะที่ตอบคำถาม จะเห็นได้ว่า ชั้นตอนนี้เป็นชั้นตอนที่จะต้องแสดงให้เห็นว่าผู้ทำวิจัยได้ดำเนินการเองด้วยตนเองทั้งสิ้น เพราะจะต้องทำความเข้าใจในเรื่องที่ทำได้ชัดเจน จึงจะสามารถตอบคำถามของคณะกรรมการได้

7. กลยุทธ์ในการบริหารเวลาการทำวิทยานิพนธ์

การพบอาจารย์ที่ปรึกษา จากผลการวิจัยพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา มีความเห็นสอดคล้องกันคือ ควรมีการนัดกับอาจารย์ล่วงหน้าก่อน มีการร่วมกันวางแผนตาราง เวลานั้นค้หมายกับอาจารย์ที่ปรึกษา สอดคล้องกับคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2534) ในเรื่องของการวางแผนทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์และนิสิตควรร่วมมือกันในการวางแผนงานการทำวิทยานิพนธ์ กำหนดระยะเวลาในการทำงาน เพื่อให้วิทยานิพนธ์บรรลุซึ่งวัตถุประสงค์

การทำวิทยานิพนธ์ จากผลการวิจัยพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา มีความเห็นสอดคล้องกันคือ ต้องมีการจัดสรรเวลาในการทำวิทยานิพนธ์อย่างต่อเนื่อง ต้องอุทิศ เวลาในการทำวิทยานิพนธ์อย่างจริงจัง มีการลาเรียนเต็มเวลาจนกระทั่งทำวิทยานิพนธ์แล้วเสร็จ จะเห็นได้จากผลการวิจัยในครั้งนี้ว่า นิสิตส่วนใหญ่ได้ลาศึกษาจนกระทั่งทำวิทยานิพนธ์แล้วเสร็จจึง กลับไปทำงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การทำวิทยานิพนธ์ที่ดีนั้นควรจะต้องดำเนินการให้ต่อเนื่อง ไม่ทิ้ง ช่วงเพราะจะทำให้มีความสอดคล้องกันไปตลอดทั้งเล่ม

8. กลยุทธ์การเขียนวิทยานิพนธ์ เพื่อให้วิทยานิพนธ์ได้รับการประเมินผลในระดับดีมาก

ผลการวิจัย พบว่า การเขียนวิทยานิพนธ์เพื่อให้ได้รับการประเมินผลในระดับดีมาก อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชามีความเห็นสอดคล้องกันคือ ควรมีการเขียนที่กระชับ รัดกุม ใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน สื่อความหมายได้ดี โดยเฉพาะขั้นตอนการเขียนสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ผู้สำเร็จการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชามีความเห็น สอดคล้องกันคือ การเขียนสรุปอภิปรายผลจะต้องนำทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและหาเหตุผลมาร่วมอภิปราย แสดงให้เห็นความชัดเจนในการตอบปัญหาที่ทำการวิจัย นอกจากนี้การเขียนจะต้องมีความ เชื่อมโยงและต่อเนื่องกันทุกบทด้วย

สำหรับวิธีการเขียนวิทยานิพนธ์ ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าควรจำแนกออกเป็นบท ๆ ได้แก่ บทที่ 1 (บทนำ) บทที่ 2 (วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง) บทที่ 3 (วิธีดำเนินการวิจัย) บทที่ 4 (ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และบทที่ 5 (สรุปผลการวิจัยอภิปรายและข้อเสนอแนะ) ซึ่งสอดคล้อง กับบุญธรรม กิจบริคาบวิสุทธิ (2532) ที่ได้แบ่งส่วนประกอบของการวิจัยแบบยาวไว้ และตรงกับ

การเขียนวิทยานิพนธ์ ระดับมหาบัณฑิตโดยทั่วไป ซึ่งส่วนใหญ่มักจะคล้ายคลึงกันในสาระสำคัญ จะมี ส่วนที่แตกต่างกันบ้างในรายละเอียดปลีกย่อยเท่านั้น

9. การปรับตัวของนิสิตที่เื่อต่อการทำวิทยานิพนธ์ให้ได้รับการประเมินผลในระดับดีมาก

ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะของนิสิตที่เื่อต่อการทำวิทยานิพนธ์ให้ได้ดีมาก ผู้สำเร็จ- การศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีความเห็นสอดคล้องกันคือ ต้องเป็นผู้ที่มีความอดทนสูงในการทำงาน มีความตั้งใจจริงในการทำวิทยานิพนธ์ และมีนิสัยรักที่จะค้นคว้า แสวงหาความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับทองหล่อ วิภาวีน (2522) ได้กล่าวไว้ว่า นักวิจัยควรมีวิธีการทำงานด้วยความ เอาใจใส่ รักที่จะค้นคว้าหาความรู้ ขยันขันแข็งและรู้จักศึกษาค้นคว้า ทั้งนี้จากลักษณะที่กล่าว มา จะสามารถทำให้นิสิตได้มุ่งไปสู่ความสำเร็จได้ จากการทำนิสิตที่มีความอดทนสูงในการทำงานจะ ทำให้นิสิตนั้นย่อท้อต่ออุปสรรคทั้งหลาย จะมุ่งมั่นไปเพื่อที่จะค้นหาข้อมูลเพื่อนำมาทำการวิจัยให้ได้ ผลที่ออกมาดี หรือมีนิสิตรักที่จะค้นคว้า แสวงหาความรู้ก็เช่นกัน ถ้านิสิตมีนิสัยทางด้านนี้ก็จะทำ ทำให้นิสิตนั้นสามารถที่จะค้นคว้าหาข้อมูลที่ลึกซึ้ง ไม่ใช่นิสิตจากวิทยานิพนธ์ หรือหนังสือที่กล่าวไว้ แล้ว แต่จะพยายามค้นหาอ่านจากต้นฉบับ ทำให้ได้ข้อมูลที่ลึกซึ้ง

10. การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการทำวิทยานิพนธ์

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการทำวิทยานิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษา ก็ คือในเรื่องของระยะเวลา ซึ่งพบว่าเป็นจุดอ่อนมาก เนื่องจากนิสิตต้องทำงาน ต้องกลับไปรับ ราชการด้วยทำให้การทำวิทยานิพนธ์ไม่ต่อเนื่อง เพราะฉะนั้นนิสิตจะต้องหาจุดอ่อนเหล่านี้ ซึ่ง นิสิตก็ได้ทำการบริหารเวลาของตนเอง โดยการวางแผนในการทำวิทยานิพนธ์ว่าช่วงไหนจะทำ อะไร และพยายามบังคับตัวเองให้ทำตามแผนที่กำหนดไว้ให้ได้ ตลอดจนมีการจัดทำตารางการ ทำงานทุกวัน นอกจากนี้ยังมีปัญหาในเรื่องของการเขียนและการเรียบเรียง นิสิตได้หาทาง แก้ไขโดยพยายามเขียนแล้วอ่านหลาย ๆ ครั้ง ทั้งนี้เนื่องจากอาจจะเป็นไปได้ว่าเป็นการเขียนงาน วิจัยครั้งแรก ทำให้ยังขาดประสบการณ์จึงพยายามฝึกเขียนแล้วอ่านหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้เกิด ความชำนาญ สำหรับปัญหาที่นิสิตส่วนมากมักจะพบ จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับความวิตกกังวล ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเครียดและสุขภาพเสื่อมโทรมลง นิสิตได้หาทางแก้ไขโดยการคุยกับ

อาจารย์ที่ปรึกษาบ้าง ทั้งนี้เมื่ออยู่ในภาวะนี้แล้วการทำงานของนิสิตก็คงดำเนินไปไม่ได้ จึงต้องมีการพูดคุยเพื่อระบายความเครียด เพื่อมิให้สภาพจิตใจแย่ลงไปกว่าเดิม

11. กลยุทธ์การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทำวิทยานิพนธ์ให้ได้ระดับดีมาก

ในเรื่องการจัดสภาพแวดล้อม ครอบครัว เพื่อน สถานที่ทำงาน หัวหน้างาน จากข้อค้นพบ ต้องการขวัญและกำลังใจและการสนับสนุนช่วยเหลือด้านต่าง ๆ เนื่องจากภาระการทำวิทยานิพนธ์สำหรับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษานั้น เป็นภาระที่ค่อนข้างที่หนัก ต้องทุ่มเทเวลาในการทำงานอย่างจริงจัง ต้องอุทิศทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นเวลา ภาระทางครอบครัว ถ้าครอบครัวไม่ให้กำลังใจ การทำวิทยานิพนธ์ก็จะเป็นไปได้อย่างยากลำบาก เพื่อนในฐานะที่เป็นผู้ที่ใกล้ชิดตรงลงมาจากครอบครัว จะสามารถให้คำแนะนำปรึกษาได้เป็นอย่างดีเช่นกัน สถานที่ทำงานและหัวหน้างานถ้าไม่ให้ความสนับสนุนในการทำวิทยานิพนธ์ ไม่เข้าใจถึงการทำวิทยานิพนธ์ว่าเป็นงานที่หนัก ก็จะทำให้การทำวิทยานิพนธ์ไม่ราบรื่น มีปัญหาและอุปสรรค ซึ่งสอดคล้องกับชนะกองไตรย์ (2537) งานวิจัยจะประสบผลสำเร็จต้องได้รับการสนับสนุนที่ดี โดยการให้กำลังใจ ทั้งนี้เพราะจะเป็นการช่วยย่นให้บรรยากาศในการทำงานเต็มไปด้วยความสดชื่น ไม่เคร่งเครียด

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัย พบว่า นิสิตเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการทำวิทยานิพนธ์ให้ได้รับการประเมินผลในระดับดีมาก เพราะฉะนั้นนิสิตควรจะต้องให้ความสำคัญอย่างจริงจัง ทุ่มเทการทำงานอย่างเต็มที่ ปรึกษาหารืออาจารย์ที่ปรึกษาเป็นระยะ ๆ ตั้งแต่เริ่มแรกและอย่างต่อเนื่อง ศึกษาหาความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์อย่างกว้างขวาง และมุ่งในคุณภาพของวิทยานิพนธ์เป็นสิ่งสำคัญ ยิ่งกว่าทำเพื่อเป็นแค่ส่วนหนึ่งของหลักสูตร เพื่อสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

2. จากผลการวิจัย พบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นตัวแทนที่สำคัญในการทำวิทยานิพนธ์ที่ได้รับผลการประเมินผลในระดับดีมาก เพราะฉะนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาควรให้ความสำคัญอย่างมากกับการเสาะแสวงหาความรู้ใหม่เพิ่มเติมตลอดเวลา มีการบริหารจัดการเวลาที่ดีที่จะให้นิสิตได้พบ มีการรับฟังปัญหาของนิสิตอย่างตั้งใจและช่วยชี้แนะแก้ปัญหา ตลอดจนให้ความเอาใจใส่ติดตามและช่วยให้กำลังใจ เป็นต้น

3. ภาควิชาฯ ได้มีส่วนที่สำคัญมากกับการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต ภาควิชาฯ ต้องมีระบบการสนับสนุนการทำงาน เพื่อให้วิทยานิพนธ์ที่ผลิตออกมามีคุณภาพ เช่น การจัดทำมีการสัมมนาเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อให้นิสิตได้ทราบถึงขั้นตอน วิธีดำเนินงานต่าง ๆ รวมทั้งชี้แนะหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยบอกให้ทราบถึงแนวทางของหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่ภาควิชาฯ สนับสนุนให้ศึกษา ตลอดจนบอกถึงความเชี่ยวชาญและความสนใจของอาจารย์แต่ละท่านในภาควิชา ทั้งนี้ เพื่อการทำงานระหว่างนิสิตและอาจารย์ที่ปรึกษาได้เป็นไปโดยราบรื่น

4. จากผลการวิจัย พบว่า ทุกภาควิชาฯ ได้มีเกณฑ์สำหรับการประเมินผลวิทยานิพนธ์ในระดับดีมาก ทั้งที่เป็นแบบประเมินการสอบวิทยานิพนธ์ที่มีรายการประเมิน เป็นลายลักษณ์อักษรและที่เป็นข้อตกลงร่วมกันระหว่างกรรมการภายในภาควิชา ซึ่งทุกภาควิชาฯ ได้ให้ความสำคัญเรื่อง การสรุป อภิปรายผล การเสนอข้อเสนอนะ และการสอบปากเปล่า ดังนั้นภาควิชาฯ ควรที่จะได้ชี้แจงให้นิสิตได้ทราบทั่วกันถึงเกณฑ์ต่าง ๆ ทั้งนี้ เพื่อเป็นตัวกระตุ้นให้นิสิต ได้มีแนวทางการทำงานตามระบบที่ภาควิชาฯ เป็นผู้กำหนดเกณฑ์การประเมินผลวิทยานิพนธ์ในระดับดีมาก ถ้านิสิตสามารถดำเนินการได้ตามเกณฑ์ที่ภาควิชาฯ กำหนด ก็จะทำให้เกิดวิทยานิพนธ์ที่มีคุณค่ามีประโยชน์กับสังคมต่อไป

5. จากผลการวิจัย พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษา พบปัญหาในการสืบค้นข้อมูล เนื่องจากมีเอกสาร หนังสือ และตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอยู่น้อย เพราะฉะนั้นสถาบันการศึกษาในฐานะที่เป็นแหล่งเผยแพร่ทางวิชาการ ควรจัดซื้อหนังสือ ตำรา ตลอดจนอุปกรณ์การสืบค้นข้อมูลที่ทันสมัยเข้าห้องสมุดให้มากยิ่งขึ้น สำหรับการให้บริการของห้องสมุดก็เช่นเดียวกันในฐานะที่เป็นที่รวบรวมวิทยานิพนธ์ หนังสือ ตำรา เอกสารต่าง ๆ ซึ่งเป็นหัวใจสำหรับการค้นคว้า ควรที่จะได้มีการเพิ่มวันและเวลาของการเปิดบริการตลอดปีด้วย

6. จากผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการทำวิทยานิพนธ์ พบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นปัญหามานานเรื่องระยะเวลา เช่น ต้องกลับเข้าไปรับราชการ ทำให้การทำวิทยานิพนธ์ไม่ต่อเนื่อง จึงขอเสนอแนะให้ผู้ทำวิทยานิพนธ์ลาเรียนจนกระทั่งทำวิทยานิพนธ์เสร็จแล้วจึงค่อยกลับไปทำงาน

7. จากผลการวิจัยพบว่ามีปัญหามานานเรื่องการพิมพ์งานเพื่อให้นักกำหนดเวลาและในเรื่องของความถูกต้องของตัวสะกด ซึ่งอาจจะแก้ไขได้โดยการเปิดสอนวิชาที่เกี่ยวกับโปรแกรมการพิมพ์งานโดยคอมพิวเตอร์ง่าย ๆ ทั้งนี้เพื่อทุกคนจะได้พิมพ์งานเป็น และไม่มีปัญหามานานเรื่องของการจัดพิมพ์อีกต่อไป

8. สำหรับวิทยานิพนธ์ที่ได้รับการประเมินผลในระดับดีมากทั้งในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ควรจะได้มีการเผยแพร่ให้ทราบโดยทั่วไปอย่างแพร่หลาย เพื่อที่จะได้มีการศึกษาและนำไปประยุกต์ใช้หรือหาความรู้จากวิทยานิพนธ์ ตลอดจนเป็นรูปแบบหรือแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ให้ดีขึ้นต่อไป

ศูนย์วิทยพัทธยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย